

به مناسبت روز جهانی کارگر

عبور رژیم اسلامی از تنگه مرگ

جنبش کارگری ایران در شرایطی به استقبال روز کارگر امسال می رود که دشمنش نسبت به سال گذشته بسیار رسوا تر و ضعیف تر شده است. رژیم اسلامی اگر چه بخاطر ترس از سقوط وحشیانه تر عمل می کند اما از نظر جهانی و نفوذ در منطقه از قدرتش بشدت کاسته شده و در داخل نیز انسجام درونی خود را از دست داده و با بزرگترین ریزش نیرو در تاریخ حیات خود مواجه است. و همه اینها از عوارض یک جنبش اعتراضی میلیونی مردمی ایران است که در فاصله دو اول ماه می عروج کرده است.

چندین سال بود که چگونگی برگزاری مراسم روز کارگر مستقل از دولت و شوراها ی اسلامی بعنوان یکی از شاخص های پیشروی جنبش کارگری مورد ارزیابی قرار می گرفت. برگزاری مراسم روز کارگر سال گذشته نیز در ادامه پیشروی های جنبش کارگری قرار داشت زیرا هم با انتشار بیانیه ای که بخشی از خواسته های بسیار فوری کارگران را در بر داشت و به امضای تشکلهای علنی فی الحال موجود کارگری رسید توأم بود، هم راسا توسط تشکلهای کارگری و بدون اجازه از دولت در پارک لاله تهران فراخوان به تظاهرات داده شد در صورتیکه شوراها ی اسلامی که برای دهه ها در تهران میدان دار تظاهرات خیابانی دولتی بودند به سالنی سر پوشیده خزیده بودند که تنها با دعوت از پیشی امکان ورود به آن وجود داشت! رژیم اسلامی این جسارت فراموش نشدنی تشکلهای کارگری را با حمله ای دد منشانه پاسخ داد و دهها تن از فعالین کارگری و حامیانشان را قبل از برگزاری مراسم دستگیر و با ضرب و شتم روانه زندانها کرد.

هنگامی که در اواخر خرداد اعتراضات میلیونی مردم ایران در خیابانها علیه رژیم اسلامی جریان یافت و روز به روز رادیکالتر می شد دهها فعال جنبش کارگری از ۱۱ اردیبهشت در زندان بودند و سایر فعالین جنبش کارگری و حامیان آنها به درست در داخل و خارج کشور مشغول برگزاری یک کمپین بزرگ برای آزادی آنها از زندانها و ترمیم ضربه ای بودند که جنبش کارگری در روز کارگر متحمل شده بود. این تنها یکی از دلایل فقدان اتحاد و همنظری به موقع جناح چپ جنبش کارگری ایران در قبال جنبش اعتراضی توده ای سراسری علیه رژیم اسلامی بود. میلیونها مردم به جان آمده از سی سال بختک نحس رژیم اسلامی که توده های کارگری نیز بخش مهمی از آن بودند به خیابانها ریختند و جناح چپ جنبش کارگری قادر نشد انطور که می بایست سریعا بر سر استراتژی دخالت متشکل در جنبش موجود متحد و هم نظر شود و از این طریق بکوشد تا کل طبقه را بعنوان تنها طبقه ای که حکومت مطلوبش قادر است خواسته های تلنبار شده میلیونها مردم ستم و ظلم دیده را بر آورده کند به صحنه مبارزه بیاورد. جناح چپ جنبش کارگری قطعا این نقصیه را هر چند با کندی رفع خواهد کرد و برای موج دوم جنبش میلیونی که در راه است آماده خواهد شد تا نه تنها بعنوان توده های شرکت کننده در این جنبش بلکه بعنوان یک طبقه دارای راه حل و استراتژی و ناجی جنبش و مردم ظاهر شود.

امسال جنبش کارگری ایران در شرایطی متفاوت از نزدیک به سه دهه از حیات رژیم اسلامی به استقبال روز کارگر می‌رود. امسال کارگران در شرایطی به استقبال اول ماه مه می‌روند که رژیم اسلامی در یک بحران لاعلاج سیاسی عمیق گرفتار آمده و برای حل این بحران به ناگزیر در تدارک یکی از بزرگترین حملات تاریخ حیات ننگین سی ساله خود به کار و معیشت کارگران است و تعطیلی کارخانجات و اخراج وسیع کارگران که از فروردین ماه امسال آغاز شده تنها مقدمه کوچکی از هجوم خانمان سوزی است بر سطح زندگی کارگران. در عین حال رژیم اسلامی در هجوم به طبقه کارگر در بدترین و ضعیف‌ترین موقعیت سیاسی حیات خود قرار دارد و در واقع برای رهایی از بحران عمیق اقتصادی که در آن دست و پا می‌زند چاره‌ای جز عبور از تنگه مرگی که در مقابلش است ندارد.

با توجه به اوضاع سیاسی ایران، روز کارگر امسال در هر شکل مناسبی که برگزار شود باید سر آغاز یک آمادگی سراسری برای مقابله با هجوم خانمان برانداز رژیم اسلامی به طبقه کارگر باشد. این رژیم در یک تنگنای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی عمیق گرفتار آمده است و مقاومت جنبش کارگری در مقابل حمله ناگزیر دولت و کارفرماها، در دل موج دوم جنبش عظیم مردمی علیه رژیم اسلامی می‌تواند به مبارزه مرگ و زندگی رژیم اسلامی تبدیل گردد.

زنده باد اول ماه مه روز کارگر

سرنگون باد رژیم اسلامی

کمیته اجرایی اتحاد سوسیالیستی کارگری

اول اردیبهشت ۱۳۸۹

wsu@home.se

<http://wsu-iran.org>